

Hayat

– deniz · 17 Ağustos 2012

Hava soğuk.
Tak kulaklıkları.
Dışarı çık.
Üşü.
Yürü.
Daha çok üşü.
... Daha çok yürü.
Üşüdükçe yürü.
Yürüdükçe, düşün.
Olmak istediğin kişiyi düşün.
Olduğun kişiyi düşün.
Sahip olduklarını düşün.
Senin olmayanları düşün.
Sevdiklerini, sevmediklerini düşün.
Kazandıklarını, kaybettiklerini düşün.
Söylediğin, söylenen yalanları düşün.
Seni terk edenleri, terk ettiklerini düşün.
Artık hayalini kurmadığın o hayatı düşün.
Ne kadar kolay vazgeçtiğini düşün.
Bir daha kimseyi sevemeyeceğini düşün.
Saatlerce düşün ama hiçbir şey düşünmediğini fark et.
Eve dön.
Aynaya bak.
Sol gözün kızarmış.
Demek ki ağlamak istemişsin farkında olmadan.
Ne zaman ağlamak istesen, sol gözün kızarır çünkü.
Aç sıcak suyu, gir altına.
Soğuktan donan vücudun sıcak suyun altında uyuşsun.
Kemiklerin sızlasın.
Acıya aldırma.
Düşün.
Yeniden düşün.
Ardından el salladığın otobüsleri düşün.
İnsanları düşün.
İhanetleri düşün.

Bir zamanlar hayallerin olduđunu düşün.
Bir zamanlar mutlu olduđunu düşün.
Mutluluđun nasıl bir his olduğunu unuttuğunu düşün.
Onu düşün.
Ona asla sarılamayacağını düşün.
Şimdi çık sıcak suyun altından.
Çık ve yaşa.
Ve yaşadığın bu şeye 'hayat' de.
Hep aynı şarkı çalsın kulaklarında.
Hep aynı yerden yansın canın.
Ama sen yine de hep, 'hayat' de.
Çünkü hayat, güzel rüyalarından haricinde kalan acımtrak zaman dilimi.
Çünkü hayat, hayat işte.
Çünkü hayat, hep böyle . . .